

SKO.4170.2394.2023

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572),
- art. 71, art. 82 , art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U z 2023 r., poz. 1094 ze zm.), zwanej dalej ustawą „oos”,
- art. 1 ust.1 i ust.2, art.2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz.570)

po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez Stowarzyszenia Czysta woda, powietrze i las w Gminie Człopa od decyzji z dnia 9 sierpnia 2023 r., IGOS.6220.8.II.7.2021.2023 wydanej przez Burmistrza Człopy, mocą której ustalono środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku suszarniczo - magazynowego z zapleczem socjalno- technicznym i niezbędną infrastrukturą techniczną na działce o numerze ewidencyjnym nr 50/5, obręb geodezyjny Załom, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie w składzie:

Przewodnicząca:

- Agata Witkowska (sprawozdawca)

Członkowie

- Joanna Lipińska

- Joanna Mojska

na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 2024 r. orzeka;

- uchylić zaskarżoną decyzję w całości, a sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Uzasadnienie:

Organ I instancji - Burmistrz Człopy po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28 grudnia 2021 r. w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia zaskarżoną obecnie decyzją orzekł o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa budynku magazynowego z zapleczem socjalno - technicznym i niezbędną infrastrukturą techniczną na działce o numerze ewidencyjnym nr 50/5, obręb geodezyjny Załom”.

Z rozstrzygnięciem niniejszym nie zgodziło się Stowarzyszenie Czysta woda, powietrze i las w Gminie Człopa składając w ustawowym terminie odwołanie od niniejszego rozstrzygnięcia. Stowarzyszenie na podstawie art. 31§ 1, § 2, § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego zostało dopuszczone do udziału w postępowaniu na prawach strony - postanowieniem z dnia 28 marca 2022 r., znak IGOS.62.6220.8.8.2021.2022 (vide akta organu I instancji karta 219). Kolegium w dniu 3 czerwca 2024 r. wystąpiło o uzupełnienie braku formalnego odwołania poprzez podpisanie go zgodnie z regułami reprezentacji, bowiem w myśl § 13 ust.1 Regulaminu Działalności Stowarzyszenia organizację tą reprezentuje dwóch członków Zarządu łącznie, podczas, gdy odwołanie zostało pierwotnie podpisane przez jednego członka Zarządu, brak został uzupełniony w dniu 12 czerwca 2024 r. (data wpływu do Kolegium). W ocenie Stowarzyszenia zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane z pominięciem postępowania dowodowego w zakresie:

1. poziomu hałasu emitowanego przez budynek suszarniczo - magazynowy z zapleczem socjalno- technicznym i niezbędną infrastrukturą techniczną na działce nr 50/5 obręb Załom, gmina Człopa (dalej suszarnia),
2. poziomów substancji emitowanych przez suszarnię do powietrza,
3. substancji emitowanych przez suszarnię;
4. rozmiaru korzystania z zasobów wodnych przez suszarnię,
5. zaliczenia suszarni do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowych,
6. transgranicznego oddziaływania suszarni na środowisko,
7. oddziaływania suszarni na sąsiednie działki.

W ocenie odwołującego Stowarzyszenia bezpodstawnie ustalono, że oddziaływanie suszarni zamyka się jedynie w granicach działki, podczas gdy z pisma Stowarzyszenia wynika, że oddziałuje ona negatywnie na działki sąsiadujące i stanowi dużą uciążliwość dla mieszkańców wsi Załom. Marginalnie potraktowano problem samochodów ciężarowych, które są niezbędne do funkcjonowania suszarni i które z powodu ilości spalin oraz emitowanego hałasu wpływają na środowisko poza obszarem działki, na której położona jest suszarnia. Nie przeprowadzono żadnego postępowania w zakresie ilości samochodów ciężarowych jeżdżących do i z suszarni, a także ilości emitowanych przez nie spalin i hałasów, podczas, gdy w sposób oczywisty wpływają one na pogorszenie klimatu akustycznego, jakości powietrza oraz warunków gruntowo - wodnych. W konkluzji podano, że decyzja oparta jest jedynie na twierdzeniach inwestora, a nie rzeczywistej i rzetelnej analizie stanu faktycznego.

Stanowisko w sprawie złożył również inwestor - Pan [imię] za pośrednictwem zawodowego pełnomocnika w dniu 27 maja 2023 r. (oryginalna pisownia)- data wpływu do Kolegium 29 maja 2024 r.), wnosząc o utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji. W ocenie pełnomocnika inwestora zarzuty podniesione w odwołaniu sprowadzają się w istocie do zakwestionowania sposobu gromadzenia i oceny materiału dowodowego przez organ I instancji, przy czym nie sposób uznać za trafione, z przyczyn, o których mowa poniżej.

I Na wstępie zaznaczyć należy, iż poza sporem pozostaje kwalifikacja przedsięwzięcia zgodnie z § 3 ust.1 pkt 54 Rozporządzeni Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie

przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jak również kwestia możliwości prowadzenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia, które zostało już zrealizowane.

II Procedura wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach została uregulowana w rozdziale 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W niniejszej sprawie postanowieniem z dnia 25 stycznia 2023 r. Burmistrz Miasta i Gminy Człopa po uzyskaniu stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, a także opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałczu oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Pile, wydał postanowienie o nałożeniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Podkreślono przy tym, iż wyłącznie Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania. Jak podano RDOŚ zajął stanowisko w którym stwierdził brak potrzeby oddziaływania na środowisko wobec uznania, iż przedsięwzięcie już spowodowało nieodwracalne dla środowiska skutki (przy czym organ ten nie uzasadnił tego stanowiska, nie wskazał również jakie to nieodwracalne dla środowiska skutki spowodowało to przedsięwzięcie poza tym, iż z natury rzeczy budowa obiektu budowlanego zawsze jest ingerencją w krajobraz naturalny, którego staje się nowym komponentem). Wnioskodawca pismem z dnia 10 kwietnia 2023 r. przedłożył raport o oddziaływaniu na środowisko ww. przedsięwzięcia. Dostrzec przy tym należy, iż żadna ze stron, w tym skarżący członkowie Stowarzyszenia nie zakwestionowali ustaleń przedłożonego do akt raportu o oddziaływaniu na środowisko dla tego przedsięwzięcia.

III Zarówno karta informacyjna przedsięwzięcia, jak i raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zostały sporządzone przez osobę uprawnioną w rozumieniu ustawy, zgodnie zaś z przedłożonymi dokumentami na żadnym etapie przedsięwzięcie nie przekracza dopuszczalnych norm. Przedsięwzięcie nie powoduje istotnego oddziaływania na środowisko, zaś dokumenty nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron, pomimo umożliwienia ustosunkowania się do treści materiału dowodowego w sprawie dokumenty te zostały uznane przez organ prowadzący postępowanie za wiarygodne. W oparciu o powyższe dokumenty Burmistrz Miasta i Gminy Człopa w dniu 9 sierpnia 2023 r. wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na "Budowie budynku suszarniczo- magazynowego z zapleczem socjalno - technicznym i niezbędną infrastrukturą techniczną na działce o numerze ewidencyjnym nr 50/5 , obręb Załom".

IV Zważywszy na powyższe wskazać należy, iż zarzuty podniesione w odwołaniu wniesionym przez stronę skarżącą od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Człopa z dnia 9 sierpnia 2023 r., znak IGOS.6220.8.II.7.2021.2023 jawią się jako chybione i stanowią wyraz nieuzasadnionej dezaprobaty wobec działań wnioskodawcy, który z dużym prawdopodobieństwem ma swe źródło w osobistych uprzedzeniach członków wspomnianego Stowarzyszenia wobec Pana ,

V Z uwagi na powyższe brak jest podstaw do uznania, iż organ administracyjny prowadzący postępowanie w sprawie nie przeprowadził postępowania dowodowego w zaskarżonym zakresie.

VI Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż Stowarzyszenie miało możliwość aktywnego

uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu, a zatem miało możliwość złożenia zastrzeżeń do załączonych akt- karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz raportu o oddziaływaniu na środowisko- przy czym Stowarzyszenie z tego uprawnienia nie skorzystało.

Organ I instancji pismem z dnia 6 września 2023 r., znak IGOS.6220.8.II.8.2021.2023 przekazał odwołanie do Kolegium wraz z aktami ponumerowanymi od strony 1 do 271 jednocześnie wskazując, iż zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu. Kolegium w związku z dostrzeżeniem braków w przekazanej dokumentacji pismem z dnia 3 stycznia 2024 r. wezwało organ do uzupełnienia akt administracyjnych (co nastąpiło pismem z dnia 24 stycznia 2024 r. znak IGOS.6220.8.II.8.2021.2023), a następnie pismem z dnia 24 stycznia 2024 r. zwróciło przekazane dotychczas akta administracyjne celem ich uzupełnienia i chronologicznego uporządkowania bowiem przekazane do Kolegium dokumenty były zdekompletowane i nieponumerowane. Pismem z dnia 2 lutego 2024 r. (data wpływu do Kolegium 5 luty 2024 r. organ I instancji przekazał do Kolegium akta administracyjne potwierdzone za zgodność z oryginałem - jak podano dokonano ponumerowania stron od 1 do 309 oraz od strony 400 do 1037).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, po wnikliwym zapoznaniu się z przedmiotem sprawy i zarzutami odwoławczymi ustaliło i zważyło co następuje: odwołanie zasługuje na uwzględnienie, jednakże nie z przyczyn wskazanych w jego treści, gdyż decyzja niniejsza została wydana zarówno z naruszeniem przepisów postępowania jak również przepisów materialnych zatem zasadnym staje się uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Przypomnieć w tym miejscu wypada, iż niniejsza sprawa jest procedowana przed Kolegium po raz drugi bowiem w dniu 30 września 2022 r., decyzją znak SKO.4170.1443.2022 Kolegium uchyliło decyzję organu I instancji z dnia 25 maja 2022 r., znak IGOS.6220.8.11.2021.2022, a sprawę przekazało do ponownego rozpatrzenia temu organowi czyniąc wskazania, co do dalszego procedowania przed organem I instancji. Decyzją organu I instancji orzeczono, bowiem o umorzeniu postępowania administracyjnego po rozpatrzeniu wniosku z dnia 27 grudnia 2021 r. złożonego w imieniu i na rzecz Pana [imię] przez Zakład Ochrony Środowiska i BHP B&E w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn. "Budowa budynku suszarniczo - magazynowego z zapleczem socjalno-technicznym i niezbędną infrastrukturą techniczną na działce o numerze ewidencyjnym nr 50/5, obręb geodezyjny Załom". Rozstrzygnięcie niniejsze poprzedzone było wystąpieniem do organów wyspecjalizowanych: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałczu oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o opinię w kwestii konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, dla przedsięwzięcia dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane na podstawie przepisów § 3 ust.1 pkt 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839).

W następstwie powyższych wezwań Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny

pismem z dnia 17 lutego 2022 r., znak: ZNS.9022.3.3.2022 stwierdził potrzebę oddziaływania na środowisko, Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Pile w dniu 6 kwietnia 2022 r. (BD.ZZŚ.435.24.2022.AK) wydał opinię, iż nie ma potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla niniejszego przedsięwzięcia. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska po przeanalizowaniu karty informacyjnej przedsięwzięcia znanej dalej „KIP” oraz złożonych wyjaśnień przez stronę, podkreślił, że zgodnie z kartą informacyjną przedsięwzięcia powierzchnia zabudowy nie przekracza 0,5 ha w związku z tym nie kwalifikuje się do przedsięwzięć określonych w § 3 ust. 1 pkt 54 rozporządzenia.

Organ opiniodawczy - RDOŚ zaznaczył także, iż z dokumentacji przedłożonej w sprawie wynika, że w 2017 r. inwestor uzyskał decyzję o warunkach zabudowy, a następnie pozwolenie na budowę. W następstwie ww decyzji przedsięwzięcie zostało zrealizowane. Należy także zauważyć, iż w piśmie z dnia 17 lutego 2022 r., znak WST-K.4220.19.2022.JC.2 RDOŚ poddał w wątpliwość dotychczasową kwalifikację przedsięwzięcia wskazując, iż bilans terenu działki obejmuje istniejące na terenie działki nr 50/5 obiekty podając zatem pod wątpliwość dotychczasową klasyfikację przedsięwzięcia (jak podano jeżeli inwestycja dotyczy rozbudowy zakładu wówczas należałoby rozważyć kwalifikację inwestycji do § 3 ust.2 pkt 1 i 2 lub 3 rozporządzenia).

Przypomnieć należy również, iż obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nałożył na inwestora organ nadzoru budowlanego po jego wystąpieniu o zatwierdzenie projektu zamiennego. Tym samym w kontekście informacji o prowadzonym postępowaniu legalizacyjnym RDOŚ w Szczecinie wskazał, że zgodnie z ustawą z dnia 3 sierpnia 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia zrealizowanego i eksploatowanego nie ma możliwości oceny wpływu na środowisko, nie ma możliwości analizy rozwiązań alternatywnych oraz ustalenia warunków realizacji w zakresie ochrony środowiska, ponieważ zrealizowana inwestycja spowodowała już nieodwracalne zmiany w środowisku. Podsumowując RDOŚ nie znajduje podstaw do wydania opinii co do obowiązku oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w trybie art. 64 ust.1 oś i opinii takiej nie wydał.

W tak ustalonym stanie faktycznym Organ I instancji decyzją z dnia 25 maja 2022 r., znak IGOS.6220.8.11.2021.2022 umorzył niniejsze postępowanie jako bezprzedmiotowe. Na skutek wniesienia odwołania od niniejszego rozstrzygnięcia Kolegium decyzją z dnia 30 września 2022 r., znak SKO.4170.1443.2023 uchyliło rozstrzygnięcie organu I instancji i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia podając, iż nie można przyjąć, iż postępowanie z dnia 27 grudnia 2021 r. jest bezprzedmiotowe skoro istnieją podstawy materialnoprawne do rozpatrzenia sprawy zgodnie z wnioskiem inwestora, a wydanie decyzji jest związane z prowadzonym postępowaniem legalizacyjnym. Kolegium podało, iż błędnym jest założenie, iż nie można wydać decyzji środowiskowej dla zamierzenia już zrealizowanego, bowiem zarówno w literaturze przedmiotu jak i orzecznictwie sądów administracyjnych taką możliwość się dopuszcza. Ponadto Kolegium wskazało, iż organ I instancji naruszył m.in. art. 7 i art. 77 kpa bowiem nie dokonał weryfikacji własnej kwalifikacji przedsięwzięcia do zapisów § 3 ust.1 pkt 54

rozporządzenia w sytuacji, gdy w tym przedmiocie występują rozbieżności (inwestor podał, iż powierzchnia zabudowy wynosi 1,1868 ha zaś w ocenie RDOŚ rzeczony przedsięwzięcie nie spełnia wymogów rozporządzenia bowiem powierzchnia zabudowy wynosi jedynie 3375,50 m²). Ponadto Kolegium podało, iż w myśl § 1 ust.2 pkt 2 rozporządzenia powierzchnię zabudowy należy rozumieć jako powierzchnię zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia, w tym tymczasowego, w celu realizacji przedsięwzięcia (vide wyrok WSA w Poznaniu sygn. akt II SA/Po 303/22 z dnia 15 lipca 2022 r.).

Po przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Kolegium, organ I instancji obwieszczeniem z dnia 2 listopada 2022 r., znak IGOS.6220.8.II.1.2021.2022, działając na podstawie art. 61 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 73 ust.1 ustawy ooś, jak -podał ponownie wszczął postępowanie, działanie takie jest nieuprawnione i stanowi naruszenie procedury administracyjnej, bowiem po przekazaniu sprawy przez Kolegium w trybie art. 138 § 2 kpa postępowanie toczy się w dalszym ciągu i jest następstwem pierwotnego wniosku - w realiach niniejszej sprawy wniosku z dnia 28 grudnia 2021 r. zaś organ I instancji winien zastosować się do wskazań zawartych w decyzji organu II instancji. Kolejno prowadząc postępowanie z poszanowaniem zasad procedury i przepisów prawa materialnego których zwieńczeniem winna być decyzja administracyjna spełniająca wymogi uzasadnienia wynikającego z art. 107 § 3 kpa w związku z art. 85 ustawy ooś, w tym m.in. uzasadnienie to powinno wskazywać w przypadku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone. W niniejszej kwestii w zaskarżonej decyzji rozważań tych zabrakło.

Następnie działając na podstawie art. 64 ust.1 ustawy ooś Burmistrz Człopy wystąpił o opinie do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Koszalinie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałczu oraz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Bydgoszczy. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie pismem z dnia 15 listopada 2022 r., znak BD.ZZŚ.2.435.24.2022.AK podtrzymało swoje stanowisko o braku potrzeby oddziaływania na środowisko wyrażone w opinii znak BD.ZZŚ.2.435.24.2022.AK z dnia 6 kwietnia 2022 r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie pismem z dnia 28 listopada 2022 r., znak WST-K.4220.19.2022.JC.4 podał, iż podtrzymuje własne stanowisko zawarte w piśmie z dnia 5 kwietnia 2022 r., znak WST-K.4220.19.2022.JC.3, bowiem niniejsza inwestycja nie osiąga progu umożliwiającego jej kwalifikację do wskazanych przez Burmistrza Człopy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 3 ust.1 pkt 54 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., oz. 1839 ze zm.), jak również z uwagi na toczące się postępowanie legalizacyjne w odniesieniu do przedmiotowej zabudowy. Nadto RDOŚ wskazał, iż w odniesieniu do ustawy ooś legalizacja samowoli budowlanej w przypadku przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać

na środowisko jest dopuszczalna wyjątkowo, w sytuacji, gdy realizacja przedsięwzięcia została rozpoczęta, ale znajduje się na etapie, który umożliwia przeprowadzenie oceny oddziaływania w pełnym zakresie, a w szczególności nie wystąpiło oddziaływanie przedsięwzięcia prowadzące do nieodwracalnych zmian w środowisku naturalnym lub oddziaływanie, któremu na tym etapie nie można już zapobiec bądź ograniczyć. Ponadto wskazując, iż przepisy Prawa budowlanego regulujące legalizację samowoli budowlanej (art.49 ust.4a) nie mogą sankcjonować weryfikacji przedsięwzięcia pod względem jego negatywnego oddziaływania na środowisko już po fakcie, czyli po jego zrealizowaniu, ponieważ prowadziłoby to do niekontrolowanego przekształcenia środowiska w trakcie procesu inwestycyjnego poprzez umożliwienie inwestorowi unikania podejmowania działań zapobiegających i ograniczających negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia w trakcie jego realizacji.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wałczu pismem z dnia 24 listopada 2022 r., znak ZNS.9022.77.1.2022 stwierdził potrzebę oddziaływania na środowisko i określił zakres raportu.

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2023 r. znak IGOS.6220.8.II.4.2021.2023 Burmistrz Człopy działając na podstawie art. 63 ust.1 ustawy ooś nałożył obowiązek oceny oddziaływania na środowisko oraz określił zakres raportu. Inwestor pismem z dnia 10 kwietnia 2023 r. przedłożył raport oddziaływania na środowisko.

Kolejno pismem z dnia 17 kwietnia 2023 r. Burmistrz Człopy wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałczu oraz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Bydgoszczy Zarząd Zlewni w Pile w trybie art. 77 ust.1 ustawy ooś o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska pismem z dnia 11 maja 2023 r., znak WST-K.4221.31.2023.JC poinformował Burmistrza Człopy, iż brak jest podstawy prawnej do uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przywołując przy tym własne stanowiska zawarte w pismach z dnia 5 kwietnia 2022 r. oraz 28 listopada 2022 r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wałczu pismem z dnia 26 czerwca 2023 r., znak ZNS.9022.32.2.2023 zaopiniował pozytywnie realizację przedsięwzięcia, przy uwzględnieniu zastrzeżeń zawartych w opinii. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie pismem z dnia 25 kwietnia 2023 r., znak BD.ZZŚ.2.4900.9.2023.AK odnosząc się do własnego stanowiska z dnia 6 kwietnia 2022 r. wyraziło opinie, iż dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wobec powyższego dla przedmiotowej inwestycji nie jest wymagane uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych. Kolejno organ I instancji wydał w dniu 9 sierpnia 2023 r. zaskarżoną obecnie decyzję ustalającą środowiskowe uwarunkowania na realizację przedsięwzięcia w pkt I rozstrzygnięcia określając skalę i usytuowanie przedsięwzięcia w pkt II określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia dla terenów sąsiednich. W uzasadnieniu wydanej decyzji przywołano przebieg dotychczasowego postępowania administracyjnego po czym poczyniono ustalenia, iż przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak

znaczącego negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu oraz obszaru Natura 2000. W ocenie organu I instancji planowane przedsięwzięcie w pełni respektuje obowiązujące zakazy oraz zawiera rozwiązania wykluczające ewentualny negatywny wpływ inwestycji na ochronę przyrody i krajobraz.

Z ustaleniami organu I instancji nie sposób się zgodzić i jej zaaprobować, bowiem zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa materialnego oraz przepisów procedury administracyjnej. W myśl art. 3 ust.1 pkt 8 ustawy o oś przez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należy rozumieć:

- a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało uznane przez organ I instancji jako potencjalnie oddziałujące na środowisko w myśl § 3 ust.1 pkt 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz.U.2019, poz. 1839) jednakże organ I instancji w wydanej decyzji nie wyjaśnił niniejszej kwalifikacji w kontekście powierzchni zabudowy wynikającej z § 1 ust.2 pkt 2 rozporządzenia, w związku z tym nie wykonał wskazań zawartych w decyzji kasatoryjnej wydanej przez Kolegium w dniu 30 września 2022 r., przy czym ustalenia powyższej kwestii mogą mieć wpływ na wynik postępowania, czym naruszono przepisy art. 7 i art. 77 § 1 kpa zwłaszcza, iż powierzchnia ta jest odmiennie określona przez RDOŚ- 3,375, 5 m², wyjaśnieniach Inwestora na 1.1868 ha czy też postanowieniu z dnia 5 listopada 2021 r. , znak NB.7740.119.2017 wydanym przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego- 9979,67 m² (vide akta organu I instancji karta 184). Ocena powyższych okoliczności, bowiem przedkłada się na dalszy tok postępowania administracyjnego. Należy zaakcentować, iż organ administracji publicznej w realiach rozpatrywanej sprawy – Burmistrz Człopy jako odpowiedzialny za wynik postępowania każdorazowo winien wyjaśnić wszelkie okoliczności faktyczne i prawne, które mają lub jak w niniejszej sprawie mogą mieć wpływ na wynik postępowania. Tymczasem w zaskarżonej decyzji rozważań w powyższym przedmiocie zabrakło brak jest określenia konkretnych składowych inwestycji które de facto są powierzchnią zabudowy lub powierzchnią przekształconą . Jak wyżej wskazano ocena oddziaływania na środowisko polega na weryfikacji raportu oddziaływania, uzyskaniu wymaganych prawem uzgodnień i opinii i zapewnieniu udziału społeczeństwa w postępowaniu. Wydana zaś obecnie decyzja nie spełnia powyższych wymogów bowiem została wydana bez weryfikacji raportu oddziaływania na środowisko oraz uzyskania uzgodnienia wydanego przez RDOŚ. Oceny sprawy nie spełnia bowiem stanowisko wyrażone przez RDOŚ pismem z dnia 11 maja 2023 r., WST-K.4221.31.2023.JC o braku podstaw prawnej do uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia: stanowisko to opiera się na przesłance, iż przedsięwzięcie to nie spełnia progów kwalifikacyjnych wymienionych w § 3 ust.1 pkt 54 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów, a także na przyjęciu, iż inwestycja objęta postępowaniem spowodowała nieodwracalne zmiany w środowisku, w związku z czym organ nie ma możliwości określenia warunków lub wymagań na etapie jej realizacji, ograniczających negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia. W ocenie Kolegium powyższe stanowisko nie zostało

w pełni umotywowane, bowiem o ile to rzeczą gospodarza postępowania jest kwalifikacja przedsięwzięcia w kontekście m.in. powierzchni zabudowy co przedkłada się w konsekwencji na kwalifikację przedsięwzięcia to organ ochrony środowiska powinien z uwzględnieniem dokonanej kwalifikacji zaopiniować niniejsze zamierzenie inwestycyjne, a następnie wydać w formie przewidzianej prawem rozstrzygnięcie uzgadniające. Przy czym nie rzeczą Kolegium w tym miejscu jest kreślenie treści tego postanowienia, ale wskazanie, iż winno ono zapaść w przewidzianej prawem formie postanowienia wynikającej z art. 77 ust.3 ustawy ooś. Uzgodnienie to winno być szczegółowo uzasadnione i wynikać z analizy dokumentów przedłożonych przez gospodarza postępowania, a wynikających z art. 77 ust.2 ooś. W orzecznictwie wojewódzkich sądów administracyjnych podaje się, iż uzgodnienie jest formą wpływu jednego organu na drugi, bo uzależnia możliwość wydania aktu od akceptacji jego treści przez organ uzgadniający (vide wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 grudnia 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 2419/15), uzgodnienie ma charakter wiążący w stosunku do organu administracji publicznej decydującego w sprawie głównej, zakres uzgodnienia, którego dokonuje organ uzgadniający, obejmuje treść decyzji jaką ma wydać organ prowadzący postępowanie główne, zaś organ prowadzący postępowanie główne jest związany stanowiskiem organu uzgadniającego i tym samym decyzją w postępowaniu głównym nie może być sprzeczna ze stanowiskiem tego organu. Wydanie decyzji administracyjnej bez zgody organu uzgadniającego stanowi podstawę do wznowienia postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 6 kpa. Ustawa w art. 77 ust.9 normuje również procedurę rozstrzygania sprzeczności pomiędzy uzgodnieniami dokonywanymi przez organy, które w swojej treści są ze sobą sprzeczne. Jak wskazuje, K. Gruszecki [w:] Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wyd. IV, LEX/el. 2023, art. 77 "Mówiąc o współdziałaniu pomiędzy organami administracji, należy zwrócić uwagę, że jego zakres został przez ustawodawcę zróżnicowany. W przypadku regionalnego dyrektora ochrony środowiska, dyrektora urzędu morskiego, Ministra Środowiska, Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, wymagane jest uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, natomiast od organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji jak starosty/marszałka oczekuje się, w myśl, jedynie wyrażenia opinii. Oznacza to, że w pierwszym przypadku organy współdziałające powinny osiągnąć konsensus co do warunków realizacji konkretnego przedsięwzięcia, w drugim natomiast organ właściwy do wydania decyzji nie jest związany stanowiskiem wyrażonym w opinii. "W przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, organ prowadzący postępowania nie może wydać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zezwalającej na realizację przedsięwzięcia. Jednak w przypadku zajęcia pozytywnego stanowiska przez organ uzgadniający, nie jest to równoznaczne z brakiem możliwości wydania decyzji odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia" (wyrok NSA z 1.07.2016 r., II OSK 339/15).

Obecne zmiany w ustawie ooś zmierzają do przyznania kwestii uzgodnienia kluczowej roli w procesie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach o czym świadczy wprowadzenie art. 77 ust.10 przez art. 1 pkt 15 lit. c ustawy z dnia 13 lipca 2023 r.

(Dz.U.2023.1890) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 października 2023 r. , mocą której to nowelizacji postanowienie uzgodnieniowe wiąże organ prowadzący postępowanie w sprawach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W realiach rozpatrywanej sprawy przepisy znowelizowane nie obowiązują, gdyż przepisy nowe stosuje się najogólniej wyjaśniając w myśl art. 15 ust.1 przepisów przejściowych do spraw wszczętych po wejściu w życie przepisów nowelizujących jednakże powyższe nowelizacja obrazuje kluczowe znaczenie dla procesu wydawania decyzji środowiskowej jaką mają uzgodnienia.

Podsumowując powyższe decyzja Burmistrza Miasta i Gminy Człopa została wydana z naruszeniem zarówno przepisów proceduralnych art. 7, art. 77 § 1 kpa jak i przepisów prawa materialnego wynikających z zapisów art. 77 ust 3 ustawy o oś w związku z art. 3 ust.1 pkt 8 w związku z art. 85 ust.1 i ust.2 ustawy ooś. Tym samym z uwagi na naruszenia niniejszych regulacji prawnych zasadnym staje się uchylenie decyzji organu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. W ponownie prowadzonym postępowaniu organ wystąpi o uzgodnienia w formie przewidzianej przepisami prawa do RDOŚ kolejno, zaś biorąc pod uwagę przepisy ustawy ooś i zapisy procedury administracyjnej wyda rozstrzygnięcie szczegółowo uzasadniając podjęte przez siebie stanowisko, biorąc pod uwagę zapisy art. 82 i art. 85 ustawy ooś. Wyeliminowanie z obrotu prawnego przez Kolegium rzeczonyj decyzji jest wynikiem braku uzgodnienia wydanej decyzji z RDOŚ , braku analizy raportu oddziaływania na środowisko. Wskazać należy również, iż postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w sprawie uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia (zarówno pozytywne jak i negatywne) może zostać zaskarżone przez stronę w odwołaniu od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (vide wyrok NSA z dnia 4 marca 2020 r., sygn. akt II OSK 1115/18). Tym samym skoro treść uzgodnienia może zostać zaskarżona do Kolegium, to organ wyspecjalizowany jakim jest RDOŚ winien rozstrzygnięcie niniejsze szczegółowo uzasadnić, uzasadnienie to winno być konsekwencją kompleksowego rozpatrzenia sprawy z uwzględnieniem analizy zgromadzonej dokumentacji w tym wynikającej z wart. 77 ust.2 ustawy. Sumując powyższe z uwagi na brak wydanego w formie przewidzianej postanowienia przez RDOŚ nie było podstaw materialnoprawnych do wydania zaskarżonej obecnie decyzji, gdyż stawała się ona przedwczesna, jako pozbawiona oceny wpływu przedsięwzięcia na szeroko rozumiane komponenty środowiska przyrodniczego, bowiem ocena w powyższym zakresie należy do organu wyspecjalizowanego, który winien dokonać powyższej oceny w ramach przepisów zarówno proceduralnych i materialnoprawnych, wydane zaś w sprawie pisma nie są zaś konsekwencją analizy sprawy w kontekście zapisów art. 77 ust.2 oraz nie zostało dokonane w formie procesowej wymaganej regulacjami prawa materialnego, tj. art. 77 ust.3.

W świetle powyższego, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna

Pouczenie:

Na niniejszą decyzję skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw (w dwóch egzemplarzach) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70 -526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10) za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie (75-626 Koszalin, ul. Gen. Władysława Andersa 34) w terminie 14 dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji. Do sprzeciwu stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję - zgodnie z art. 64 b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1634 ze zm.). Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz.535). Wysokość wpisu stałego w sprawie sprzeciwu od decyzji wynosi 100 zł.- zgodnie z § 2 ust.1 pkt 6a rozporządzenia. Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także na portalu internetowym pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Człopa
+ akta za zgodność z oryginałem
ponumerowane od str. 1 do str. 1037
- 2.a/a.
3. Strony na podstawie art. 74 ust. 3 ustawy ooś
4. Stowarzyszenie Czysta woda, powietrze i las w Gminie Człopa
5. Pełnomocnik Inwestora

Przewodniczący Składu Orzekającego

Agata Witkowska (spr.)

Członkowie:

1. Joanna Lipińska
1. Joanna Mojska